

Torah écrite (pentateuque) - Deutéronome

Chapter 32

- 32,1 הָאָזִינוּ הַשָּׁמַיִם, וְאֶדְבָּרָה; {ס} וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ, אִמְרֵי-פִי. {ר}
- 32,2 יַעֲרַף כַּמָּטֵר לִקְחוּ, {ס} תִּחַל כְּטַל אִמְרֹתַי, {ר} כְּשֶׁעִירִים עַל-דָּשָׂא, {ס} וְכַרְבִּיבִים עַל-עֵשֶׂב. {ר}
- 32,3 כִּי שֵׁם יִתְּוָה, אֶקְרָא: {ס} הִבּוּ גִדְל, לֵאלֹהֵינוּ. {ר}
- 32,4 הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ, {ס} כִּי כָל-דְּרָכָיו מִשְׁפָּט: {ר} אֶל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל, {ס} צְדִיק וְיֹשֶׁר הוּא. {ר}
- 32,5 שַׁחַת לוֹ לֹא, בְּגִיו מוֹמֵם: {ס} דוֹר עֵקֶשׁ, וּפְתִלְתֵל. {ר}
- 32,6 הֲ לִיְהוָה, תִּגְמְלוּ-זֹאת-- {ס} עִם נֶבֶל, וְלֹא חֶכֶם: {ר} הֲלוֹא-הוּא אֲבִיךָ קִנְיָן, {ס} הוּא עֲשָׂךְ וְיִכְנֹנְךָ. {ר}
- 32,7 זָכֹר יָמוֹת עוֹלָם, בֵּינוּ שְׁנוֹת דָּר-וָדָר; {ס} שֶׁאֵל אֲבִיךָ וַיִּגְדֶךָ, זָקֵנִיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ. {ר}
- 32,8 בְּהִנָּחַל עֲלֵינוּ גוֹיִם, {ס} בְּהִפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם; {ר} יִצְבַּח גְּבֹלַת עַמִּים, {ס} לְמַסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. {ר}
- 32,9 כִּי חִלַּק יִתְּוָה, עַמּוֹ: {ס} יַעֲקֹב, חֶבֶל בְּחִלְתּוֹ. {ר}
- 32,10 יִמְצְאוּהוּ בְּאָרֶץ מִדְבָּר, {ס} וּבְתֵהוּ וְיִלַּל יִשְׁמֹן; {ר} יִסְבְּבוּהוּ, וַיִּבְגְּלוּהוּ-- {ס} וַיִּצְרְפוּהוּ, כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ. {ר}
- 32,11 כְּגֹשֶׁר יַעֲיֵיר קִנּוֹ, עַל-גִּזְלָיו וַיִּרְחַף; {ס} יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו וַיִּקְחֵהוּ, וַיִּשְׁאֲהוּ עַל-אַבְרָתּוֹ. {ר}
- 32,12 יִתְּוָה, בְּדָד וַיִּגְחֹפוּ; {ס} וְאִין עַמּוֹ, אֵל וַיִּכָּר. {ר}
- 32,13 יִרְכָּבֵהוּ עַל-בַּמּוֹתַי (בְּמַתִּי) אָרֶץ, {ס} וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שָׂדֵי; {ר} וַיִּנְקֵהוּ דְבַשׁ מִסְלַע, {ס} וַשְּׁמֵן מִחִלְמִישׁ צוּר. {ר}
- 32,14 חֲמַמַת בָּקָר וְחֵלֶב צֹאן, {ס} עִם-חֵלֶב כְּרִים וְאֵילִים {ר} בְּנֵי-בָשָׂן וְעִתּוּדִים, {ס} עִם-חֵלֶב, כְּלִיּוֹת חֹטֵה; {ר} וְדָם-עֵגֶב, תִּשְׁתֶּה-חֶמֶר. {ס}
- 32,15 וַיִּשְׁמֹן יִשְׂרוּן וַיִּבְעֵט, {ר} שְׁמֹנֶת עֶבֶת כְּשֵׁית; {ס} וַיִּטֵּשׂ אֱלֹהֶ עֲשָׂהוּ, {ר} וַיִּנְבֵּל צוּר וַיִּשְׁעֲתּוֹ. {ס}
- 32,16 וַיִּקְוָהוּ, גְזָרִים; {ר} בְּתוֹעֵבַת, וַיִּכְעִסֵהוּ. {ס}
- 32,17 וַיִּזְבְּחוּ, לַשָּׁדִים לֹא אֱלֹהֶ-- {ר} אֱלֹהִים, לֹא יִדְעוּם; {ס} חֲדָשִׁים מִקְרֵב בָּאוּ, {ר} לֹא שִׁעְרוּם אֲבֹתֵיכֶם. {ס}
- 32,18 צוּר יִלְדֶךָ, תִּשִׁי; {ר} וַתִּשְׁכַּח, אֵל מַחֲלֶלְךָ. {ס}
- 32,19 וַיִּרָא יִתְּוָה, וַיִּנְאֹץ, {ר} מִכַּעַס בְּגִיו, וַיִּבְגְּתִיו. {ס}
- 32,20 וַיֹּאמֶר, אֶסְתִּיכָה פְנֵי מַהֶם-- {ר} אֶרְאֶה, מָה אֶחְרִיתֶם: {ס} כִּי דוֹר תִּהְפַּכַת הַמָּה, {ר} בְּגִים לֹא-אֲמֹן בָּם. {ס}
- 32,21 הֵם קִנְאוּנֵי בְלֹא-אֵל, {ר} כְּעֶסוֹנֵי בְּהִבְלִיָּהֶם; {ס} וְאֲנִי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא-עֵם, {ר} בְּגִיו נֶבֶל אֶכְעִסֵם. {ס}
- 32,22 כִּי-אִשׁ קָדְחָה בְּאֶפֶי, {ר} וַתִּיקַד עַד-שְׂאוֹל תַּחֲתִיתִי; {ס} וַתֹּאכַל אָרֶץ וַיִּבְלֶהָ, {ר} וַתִּלְהַט מוֹסְדֵי הַרִים. {ס}
- 32,23 אֶסְפֶּה עֲלֵימוֹ, נְעוֹת; {ר} חֲצִי, אֶכְלֶה-בָּם. {ס}
- 32,24 מִזֵּי נָעַב וְלַחֲמֵי רִשְׁפִי, {ר} וְקֹטֵב מְרִירִי; {ס} וְשׁוֹן-בְּהֵמַת, אֲשַׁלַּח-בָּם, {ר} עִם-חֲמַת, זֹחֲלֵי עֶפְרַי. {ס}
- 32,25 מִחוּץ, תִּשְׁכַּל-חֶרֶב, וַיִּמְחַדְרִים, אִימָה; גִּם-בְּחֹזֵר, {ר} גִּם-בְּתוֹלָה--וַיִּנְקֶה, עִם-אִישׁ שִׁיבָה. {ס}
- 32,26 אִמְרֹתַי, אֶפְאִיָּהֶם; {ר} אֲשַׁבִּיתָה מֵאֲנוּשׁ, זָכָכֶם. {ס}
- 32,27 לֹאִלִּי, כַּעַס אֲנִיב אֲגוּר-- {ר} פֹּן-וַיִּנְכְרוּ, צְרִימוֹ: {ס} פֹּן-וַיֹּאמְרוּ וַיִּדְנוּ כִמָּה, {ר} וְלֹא יִתְּוָה פָּעַל כָּל-זֹאת. {ס}
- 32,28 כִּי-גִוִּי אֲבַד עֲצוֹת, הַמָּה; {ר} וְאִין בְּהֶם, תִּבְנֶנָּה. {ס}
- 32,29 לוֹ חֲכָמוֹ, וַיִּשְׁכִּילוּ זֹאת; {ר} וַיִּבִּינוּ, לְאֶחְרִיתֵם. {ס}
- 32,30 אִיכָּה יִרְדֹּף אֶחָד, אֶלֶף, {ר} וְשָׁנַיִם, וַיִּנְסוּ רַבְבָּה: {ס} אִם-לֹא כִי-צוּרְכֶם מְכָרֶם, {ר} וַיִּתְּוָה הַסְּגִיבְכֶם. {ס}
- 32,31 כִּי לֹא כְצוּרְכֶם, צוּרְכֶם; {ר} וְאִיבִינוּ, פְּלִילִים. {ס}
- 32,32 כִּי-מִגִּפְן סֹדֵם גִּפְנֶם, {ר} וּמִשְׁדַּמַּת עֲמֶרְהָ: {ס} עֲנַבְמוֹ, עֲנַב־רוּשׁ-- {ר} אֲשַׁכַּלַת מִרְרַת, לָמוֹ. {ס}

- 32,33 חמת תניגים, ייגם; {ר} וראש פתניגים, אָכָזר. {ס}
- 32,34 הלא-הוא, כָּמֵס עֲמָדִי; {ר} חתום, באוּצְרָתִי. {ס}
- 32,35 לי וְקָם וְשָׁלַם, {ר} לעת תמוט בגלם: {ס} כי קרוב יום אידם, {ר} וקש עתדת למו. {ס}
- 32,36 כי-ידין יהוה עמו, {ר} ועל-עבדיו יתנחם: {ס} כי יראה כי-אזלת-יד, {ר} ואפס עצור ועזוב. {ס}
- 32,37 ואמר, אי אלהימו-- {ר} צור, חסיו בו. {ס}
- 32,38 אשר חלב זבחימו יאכלו, {ר} ושתו יין וְסִיכָם; {ס} יקומו, ויעזרכם-- {ר} יהי עליכם, סתנה. {ס}
- 32,39 ראו עתה, כי אני אני הוא, {ר} ואין אלהים, עמדי: {ס} אני אמית ואתי, {ר} מחצתי ואני ארפא, {ס} ואין מידי, מציל. {ר}
- 32,40 כי-אשא אל-שמים, ידי; {ס} ואמרת, חי אני לעלם. {ר}
- 32,41 אם-שנותי ברק חרבי, {ס} ותאחז במשפט-ידי; {ר} אשיב וקם לצרי, {ס} ולמשנאי אשלם. {ר}
- 32,42 אשכיר חצי מדם, {ס} וחרבי תאכל בשר; {ר} מדם חלל ושביה, {ס} מראש פרעות אניב. {ר}
- 32,43 הרנינו גוים עמו, {ס} כי דם-עבדיו יקום; {ר} ונקם ישיב לצריו, {ס} וכפר אדמתו עמו. {ר} {ש}
- 32,44 ויבא משה, וידבר את-כל-דברי השינה-הזאת--בְּאָזְנֵי הָעָם: הוא, והושע בן-נון.
- 32,45 ויכל משה, לדבר את-כל-הדברים האלה--אל-כל-ישראל.
- 32,46 ויאמר אלהם, שימו לבבכם, לְכָל-הַדְּבָרִים, אשר אני מעיד בכם היום: אשר תצום, את-בניכם, לשמר לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת.
- 32,47 כי לא-דבר רק הוא, מקם--כי-הוא, חייכם; ויבדבר הַזֶּה, תאריכו ימים על-הָאָדָמָה, אשר אתם עברים את-הירדן שמה, לרשתה. {פ}
- 32,48 וידבר יהוה אל-משה, בעצם היום הזה לאמר.
- 32,49 עלה אל-הר העברים הזה הר-גבו, אשר בארץ מואב, אשר, על-פני ירחו; וראה את-ארץ כנען, אשר אני נתן לבני ישראל לאתזה.
- 32,50 וימת, בהר אשר אתה עלה שמה, והאסף, אל-עמינ: באשר-מת אהרן אחיך, בהר ההר, ויאסף, אל-עמיו.
- 32,51 על אשר מעלתם בי, בתוך בני ישראל, במי-מריבת קדש, מדבר-צן--על אשר לא-קדשתם אותי, בתוך בני ישראל.
- 32,52 כי מנגד, תראה את-הארץ; ושמה, לא תבוא--אל-הארץ, אשר-אני נתן לבני ישראל. {פ}